

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 236.244 van 25 oktober 2016

in de zaak A. 218.990/IX-8857

In zake : Daniel LACANTE
woonplaats kiezend te 8660 Adinkerke-De Panne
De Pannelaan 91

tegen :

de GEMEENTE DE PANNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva De Witte
9000 Gent
Kasteellaan 141

I. Voorwerp van het beroep

1.1. Met een op 7 april 2016 ingediend verzoekschrift vraagt Daniel Lacante:

“vernietiging van het Arrest van het Hof van Beroep te Gent met betrekking tot de toekenning aan P. om reclamepanelen aan de zijgevel van mijn woning De Pannelaan 91 te Adinkerke te bevestigen, plus het feit dat bij de afbraak van de aanpalende huizen wel degelijk schade is ontstaan aan onze tuinmuur, tuinpad, afstap koertje, betonnen platen en beide schoorstenen, welke kosten P. geweigerd heeft te vergoeden. (Mijn moeder en ik waren van mening dat het schade-item wel degelijk in hoger beroep zou worden behandeld.)”.

1.2. *In fine* van zijn verzoekschrift stelt verzoeker nog:

“In feite hebben we de zaak tegen P. voor het Hof van Beroep te Gent verloren omdat de burgemeester [...] aan Plopsa een vergunning heeft verleend voor het aanbrengen van reclamepanelen aan de zijgevel van onze woning. Als het zo is dat bij een gemene muur beide eigenaars de gehele gemene muur samen in eigendom hebben, dan diende volgens mij de burgemeester eerst met ons hierover te overleggen of een vergunning aan P. zou worden verleend. Ik

wil hem en/of het gemeentebestuur De Panne dan ook zeker in deze zaak betrekken en verantwoordelijk stellen.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2016.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Maxim Lecomte, die *loco* advocaat Eva De Witte verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is eigenaar van een onroerend goed, gelegen in De Panne. De nv P. is eigenaar van de aanpalende percelen.

3.2. In 2010 voert de nv P. afbraakwerken uit op de percelen waartussen verzoekers woning gelegen is. Ten gevolge van die werken is er schade aan de woning van verzoeker. Verzoeker en de nv P. sluiten een dading over hoe de

schade aan de woning van verzoeker ten gevolge van de afbraakwerken hersteld moet worden. Niettemin ontstaat betwisting over vermeende schade die niet (correct) zou zijn vergoed en over de wijze waarop de zijgevels van verzoekers woning bekleed moeten worden. De nv P. heeft namelijk op de zijgevels houten planken en panelen, bedoeld om reclame aan te brengen bevestigd, hetgeen niet naar de zin is van verzoeker en zijn moeder. Verzoeker voelt zich misleid bij het afsluiten van de overeenkomst.

3.3. Met een dagvaarding van 23 augustus 2010 stelt verzoekers moeder een vordering in bij de rechtbank van eerste aanleg te Veurne om te verkrijgen dat de nv P. aansprakelijk zou worden gesteld voor vermeende niet-vergoede schade ten gevolge van de afbraakwerken, alsook om de nv P. te horen veroordelen tot het wegnemen van de reclamepanelen aan de zuidelijke gevel en de gevel te bekleden conform de aanwezige gevelbekleding, onder verbeurte van een dwangsom.

In een vonnis van 27 april 2012 wijst de rechtbank van eerste aanleg te Veurne de vordering met betrekking tot het herstel van de schade af. Voorts komt de rechtbank tot het besluit dat aan de gevel van verzoekers woning reclamepanelen werden aangebracht zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning en veroordeelt de nv P. tot verwijdering van de aangebrachte reclamepanelen binnen de acht dagen na de betekening van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging.

3.4. Ingevolge een regularisatie-aanvraag van de nv P. voor het aanbrengen van reclamepanelen, verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Panne op 26 juni 2012 een vergunning. Verzoeker stelt tegen deze beslissing beroep in, dat door de deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 8 november 2012 wordt afgewezen.

3.5. Tevens stelt de nv P. hoger beroep in tegen het voornoemde vonnis van 27 april 2012 van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne.

Met een arrest van 18 december 2015 bevestigt het hof van beroep te Gent dat vonnis in de mate dat de vordering tot het verkrijgen van een schadevergoeding voor de beweerde niet-vergoede schade ten gevolge van de afbraakwerken ongegrond wordt verklaard. Voorts doet het hof van beroep te Gent het vonnis voor het overige teniet. De vordering die strekt tot het verwijderen van de reclamepanelen wordt ongegrond verklaard op grond van de vaststelling dat de panelen in kwestie op het moment van de vordering nog niet het karakter hadden van publiciteitsinrichting maar dit konden verkrijgen indien de nv P. zich in regel stelde, hetgeen zij daadwerkelijk heeft gedaan.

IV. Toepassing korte debattenprocedure

a. Nadere bepaling van het voorwerp van het beroep – ontvankelijkheid

4. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ moet het verzoekschrift onder meer “het voorwerp van de eis, aanvraag of beroep” bevatten, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling(-en) waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Opdat het beroep ontvankelijk zou zijn, moet het verzoekschrift dan ook één of meer bepaalde, op zijn minst identificeerbare handelingen aanduiden. Een verzoeker mag het niet aan de verwerende partij en de Raad van State zelf overlaten om in zijn plaats het voorwerp te bepalen.

Om uit te maken wat het precieze voorwerp van het beroep is, dient de Raad van State in de eerste plaats rekening te houden met de omschrijving ervan in het verzoekschrift. Slechts in geval van onduidelijkheid dient de Raad het verzoekschrift te interpreteren. Hierbij kan hij onder meer nagaan welk doel verzoeker met zijn beroep nastreeft. Ook de inhoud van de aangevoerde annulatiemiddelen, het belang waarop verzoeker zich beroept en de bijlagen bij het verzoekschrift kunnen helpen bepalen hoe het verzoekschrift moet worden geïnterpreteerd.

5. Verzoeker omschrijft het voorwerp van zijn beroep als volgt:

“Vordering tot vernietiging van het Arrest van het Hof van Beroep te Gent met betrekking tot de toekenning aan P. om reclamepanelen aan de zijgevel van mijn woning De Pannelaan 91 te Adinkerke te bevestigen, plus het feit dat bij de afbraak van de aanpalende huizen wel degelijk schade is ontstaan aan onze tuinmuur, tuinpad, afstap koertje, betonnen platen en beide schoorstenen, welke kosten P. geweigerd heeft te vergoeden. (Mijn moeder en ik waren van mening dat het schade-item wel degelijk in hoger beroep zou worden behandeld.)”

Uit deze omschrijving, alsmede uit verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift en de bij het beroep tot nietigverklaring gevoegde stukkenbundel, leidt de Raad van State af dat verzoeker de nietigverklaring wenst te verkrijgen van het arrest van 18 december 2015 van het hof van beroep te Gent. Het is immers uit dat arrest dat voortvloeit dat de nv P. reclamepanelen aan verzoekers zijgevel mag bevestigen. In dat arrest werd ook het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne bevestigd in de mate de vordering tot het verkrijgen van een schadevergoeding wegens beweerde niet-vergoede schade ten gevolge van de afbraakwerken als ongegrond werd afgewezen, en dit op grond van de vaststelling dat geen van de partijen in dat geding tegen deze beslissing beroep heeft ingesteld.

Het arrest van 18 december 2015 van het hof van beroep te Gent wordt beschouwd als het voorwerp van het voorliggende beroep tot nietigverklaring.

6. *In fine* van zijn verzoekschrift stelt verzoeker nog:

“In feite hebben we de zaak tegen P. voor het Hof van Beroep te Gent verloren omdat de burgemeester [...] aan Plopsa een vergunning heeft verleend voor het aanbrengen van reclamepanelen aan de zijgevel van onze woning. Als het zo is dat bij een gemene muur beide eigenaars de gehele gemene muur samen in eigendom hebben, dan diende volgens mij de burgemeester eerst met ons hierover te overleggen of een vergunning aan P. zou worden verleend. Ik wil hem en/of het gemeentebestuur De Panne dan ook zeker in deze zaak betrekken en verantwoordelijk stellen.”

Met deze uiteenzetting maakt verzoeker geheel niet duidelijk van welke beslissing hij de nietigverklaring vordert of wat hij van de Raad van State wenst te verkrijgen. Dit kan ook niet worden afgeleid uit verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift of uit de bij zijn beroep tot nietigverklaring gevoegde stukkenbundel. Het voorwerp van het beroep is wat die uiteenzetting betreft onduidelijk, zodat het beroep in die mate onontvankelijk is.

b. Rechtsmacht van de Raad van State in de mate het beroep gericht is tegen het arrest van het hof van beroep te Gent van 18 december 2015

Ambtshalve exceptie van het auditoraat

7. Artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend, doet de afdeling uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

- 1° van de onderscheiden administratieve overheden;
- 2° van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie, met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen.

De in het eerste lid bedoelde onregelmatigheden geven slechts aanleiding tot een nietigverklaring als ze, in dit geval, een invloed konden uitoefenen op de draagwijdte van de genomen beslissing, de betrokkenen een waarborg hebben ontnomen of als gevolg hebben de bevoegdheid van de steller van de handeling te beïnvloeden.

Artikel 159 van de Grondwet is eveneens van toepassing op de in het eerste lid, 2°, bedoelde akten en reglementen.”

Overeenkomstig deze bepaling is de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring, indien de bestreden beslissing kan worden beschouwd,

hetzij als een handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, hetzij als een handeling van één van de overheden opgesomd in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, voor zover het in het laatste geval gaat om een handeling met betrekking tot een overheidsopdracht of met betrekking tot een lid van het personeel van de betrokken overheid, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen.

Noch voornoemd artikel 14, noch enige andere grondwets- of wetsbepaling verleent de Raad van State de bevoegdheid om uitspraak te doen over een beroep tot nietigverklaring gericht tegen vonnissen of arresten van de rechterlijke macht.

In de mate het beroep gericht is tegen het arrest van het hof van beroep te Gent van 18 december 2015 moet worden vastgesteld dat de Raad van State zonder rechtsmacht is.

c. Conclusie

8. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 oktober 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin